

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **s.e.z.e.m.e., s. r. o.**, se sídlem Dopravní 500/9, Praha 10, zastoupen Mgr. Tomášem Kaplanem, advokátem se sídlem Římská 104/14, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 65/17, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 5. 2014, čj. 10570/2014-MZE-14113, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu Praze ze dne 5. 9. 2017, čj. 10 A 114/2014 - 53,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce podal dne 22. 10. 2012 Státnímu zemědělskému intervenčnímu fondu (dále jen „SZIF“) žádost o poskytnutí dotace ve výši 4.495.500 Kč na projekt výstavby ubytovacího a veřejného stravovacího zařízení, půjčovny a hřiště v k. ú. Harrachov z Programu rozvoje venkova. SZIF vydal dne 15. 3. 2013 oznámení čj. SZIF/2013/0079020, kterým žalobce informoval o ukončení administrace jeho žádosti. Toto oznámení napadl žalobce žalobou u městského soudu, který usnesením ze dne 3. 6. 2013, čj. 10 A 82/2013 - 41, žalobu odmítl a věc postoupil žalovanému k rozhodnutí o opravném prostředku. Nejvyšší správní soud závěry usnesení městského soudu rozsudkem ze dne 18. 7. 2013, čj. 1 Afs 61/2013 - 43, publ. pod č. 2909/2013 Sb. NSS, potvrdil s tím, že

oznámení SZIF o ukončení administrace žádosti o poskytnutí dotace podle § 11 zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu (dále jen „zákon o SZIF“) představuje rozhodnutí přezkoumatelné ve správním soudnictví.

[2] Žalovaný následně rozhodnutím ze dne 25. 10. 2013, sp. zn. 26 RP21845/2013-14113, čj. 61040/2013-MZE-14113, oznámení SZIF o ukončení administrace žádosti žalobce zrušil z důvodu absence všech náležitostí dle § 68 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, a vrátil mu věc k dalšímu projednání.

[3] SZIF provedl dne 13. 11. 2013 u žalobce kontrolu *ex ante* po podání žádosti o dotaci z Programu rozvoje venkova, na základě níž zjistil, že realizace projektu se nachází v hotelovém komplexu „RESIDENT Harrachov“. Zároveň z veřejně dostupných webových prezentací zjistil, že celková kapacita komplexu převyšuje 60 lůžek. Na základě těchto skutečností vydal dne 10. 1. 2014 rozhodnutí čj. SZIF/2014/0012410, jímž zamítl žádost žalobce o poskytnutí dotace, neboť došlo k porušení specifické podmínky stanovené v Pravidlech, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty Programu rozvoje venkova ČR na období 2007 - 2013 pro opatření III.1.3 Podpora cestovního ruchu v 17. kole příjmu žádosti (dále jen „pravidla“), kapitola 8. Kritéria přijatelnosti projektu, bod 7), podle něhož může být celková kapacita ubytovacího zařízení, které je součástí projektu, maximálně 60 lůžek nejméně po dobu vázanosti projektu na účel.

[4] Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání, které žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

[5] Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil žalobou, kterou městský soud výše uvedeným rozsudkem zamítl. Dospěl totiž k závěru, že všechny skutkové okolnosti, ze kterých správní orgány vycházely, mají oporu ve spisovém materiálu a jsou zde řádně prokázány. Ve svém souhrnu pak svědčí o tom, že předmětný projekt žalobce týkající se budovy č. p. 569 nevytvářel samostatný funkční celek, nýbrž byl propojen s dalšími budovami a funkční celek tak vytvářel až celý areál „RESIDENT HARRACHOV“, v rámci kterého bylo nabízeno více než 60 lůžek. Žalobce podle soudu žádným relevantním způsobem neprokázal, že by ostatní bytové domy, sousedící s předmětem dotace, sloužily pro trvalý či krátkodobý pobyt fyzických osob v jejich vlastnictví, nikoliv však pro ubytování hostů v komplexu „RESIDENT HARRACHOV“. Tato skutečnost přitom byla pro posouzení celé věci klíčová, protože pokud by tyto domy nesloužily pro ubytování hostů komplexu, nebylo by namístě žádost žalobce o dotaci zamítnout.

II. Důvody kasační stížnosti

[6] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a vrátil věc městskému soudu k dalšímu řízení.

[7] V souvislosti se závěrem o existenci tzv. samostatně funkčního celku stěžovatel uvedl, že v řízení předložil dostatek důkazů prokazujících skutečnost, že ubytování bylo

vždy poskytováno pouze v jednom samostatném objektu a žádný hotelový komplex „RESIDENT HARRACHOV“ neexistuje a nikdy neexistoval. Nebyl proto důvod pro zamítnutí jeho žádosti o dotaci. Tato žádost se vztahovala na jeden samostatný projekt výstavby ubytovacího zařízení, veřejného stravovacího zařízení, půjčovny a hřiště v k. ú. Harrachov, a to přestavbou. Toto ubytovací zařízení je přitom plně samostatným funkčním celkem a není závislé na jakékoliv jiné stavbě a ani s jinou stavbou nesouvisí, má přiděleno své vlastní číslo popisné a má své vlastní kolaudační rozhodnutí. Okolní budovy jsou nezpochybnitelně samostatnými bytovými domy, v nichž bytové jednotky vlastní jednotlivé fyzické a právnické osoby zcela odlišné od stěžovatele, a správu těchto bytových domů provádí vlastníci sami prostřednictvím společenství vlastníků jednotek. Stěžovatel předložil potvrzení Stavebního úřadu Harrachov ze dne 17. 1. 2014, podle kterého jsou budovy samostatné, technologicky soběstačné a navzájem nezávislé, pouze budova č. p. 569 je využívána jako ubytovací zařízení s celkem 54 lůžky. Z předložených výpisů z katastru nemovitostí je zřejmé, že pouze tato budova je ve vlastnictví společnosti RESIDENT HARRACHOV CZ, s. r. o. Tvrzení žalovaného, že by bytové domy ve vlastnictví více než 50 různých osob mohly být provozovány jako hotel, je zcela absurdní a žalovaný pro něj nepředložil žádný důkaz. Údajný komplex „RESIDENT HARRACHOV“ není oplocen, budovy nemají společnou recepci ani společný rezervační systém. Přes rezervační systém na stránkách www.residentharrachov.cz lze objednat ubytování pouze v budově č. p. 569.

[8] Na žádost stěžovatele vystavila společnost RESIDENT HARRACHOV EU, s. r. o. prohlášení, ve kterém potvrzuje, že se stěžovatelem nemá žádné obchodní vztahy a nepronajímá mu žádné prostory a nemovitosti v domě č. p. 568, neboť ani nemůže, když není vlastníkem v ní umístěných bytových jednotek. Stěžovatel se ohradil proti hodnocení žalovaného, který uvedené prohlášení nezpochybnil, avšak nepovažoval ho za dostatečně přesvědčivý důkaz, což nijak nevysvětlil. Stěžovatel nemá a neměl žádnou personální propojenost s touto společností. Soud se s předloženým prohlášením nijak nevypořádal, v rozsudku jej nijak nezmiňuje ani nehodnotí.

[9] Závěr žalovaného a soudu, že stěžovatel nabízel ubytování i v jiných budovách než v budově, jež je předmětem dotace, vychází ze skutečnosti, že na webových stránkách www.residentharrachov.cz mělo být v době 9. 11. - 11. 11. 2013, kdy budova č.p. 569 ještě nebyla přestavěna na ubytovací zařízení, nabízeno ubytování se speciální nabídkou „Svatomartinské hody“. Tato nabídka však byla neaktivní a nebylo možno ji rezervovat. Navíc byla ve stejné podobě prezentována na těchto stránkách ještě v roce 2014, tedy dávno po uplynutí „nabídky“. Jednostranné neověřené vyvozování jakýchkoliv závěrů z internetových stránek je dle stěžovatele zcela absurdní a svědčí pouze o důkazní nouzi žalovaného. Žalovaný neuvedl, jakým způsobem vyhodnotil a prokázal, že v budově č. p. 569, č. p. 568, č. p. 567 nebo č. p. 14 byly nějaké osoby na základě této nabídky skutečně ubytovány, zvláště pak, když si při kontrole *ex ante* dne 13. 11. 2013 (tj. v čase údajné nabídky na „Svatomartinské hody“) sám ověřil, že žádný z hotelových pokojů není obsazen a ubytovací zařízení je z důvodu přestavby uzavřeno. Stěžovatel shrnul, že veškeré nabídky se týkaly přestavovaného objektu. Je zcela standardní, že prezentoval ubytovací balíčky ve svém hotelu v předstihu ještě před kolaudací objektu. Stěžovatel též zpochybnil závěry z místního šetření provedeného pracovníky SZIF, kteří by v případě řádné kontroly museli zjistit, že se jedná o bytové jednotky ve vlastnictví soukromých osob.

[10] Vzhledem k výše uvedenému nemůže stěžovatel souhlasit se závěrem žalovaného a potažmo soudu, že překročil maximální kapacitu počtu lůžek. Upozornil také, že ze Zápisu z jednání Rady města Harrachov č. 47 ze dne 28. 11. 2011 jednoznačně vyplývá, že vlastník budovy č. p. 569, ve kterém stěžovatel nyní provozuje ubytovací zařízení, požádal Radu města Harrachov o schválení přestavby stávajícího bytového domu na ubytovací jednotky o celkové kapacitě 50 lůžek.

[11] Stěžovatel dále připomněl, že v průběhu administrace jeho žádosti o dotaci v letech 2012 - 2013 SZIF a následně žalovaný ani jednou nevznesl žádnou připomínku k projektu ani požadavek na vysvětlení nebo doplnění žádosti. Naopak SZIF stěžovateli opakovaně sdělil, že splňuje veškeré podmínky, na důkaz jeho žádost doporučil k financování z Programu rozvoje venkova. Veškeré skutečnosti související s projektem stěžovatele jsou přitom neměnné již od okamžiku podání žádosti o přidělení dotace, tedy po celou dobu posuzování a schválení projektu, přičemž stěžovatel vždy jednal zcela otevřeně a plně SZIF informoval.

III. Vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti

[12] Žalovaný ve svém vyjádření nejprve shrnul podstatné skutkové okolnosti a právní rámec poskytování dotací v rámci Programu rozvoje venkova pro opatření „podpora cestovního ruchu“ a poté se vyjádřil k jednotlivým kasačním námitkám.

[13] Tvrzení stěžovatele ohledně samostatnosti budovy, která je předmětem dotace, jsou dle žalovaného v rozporu se zjištěními správních orgánů, která mají oporu ve spisovém materiálu. Upozornil, že při projednávání věci již nelze zohlednit současný stav areálu. Skutečnost, že po vydání napadeného rozhodnutí žalovaného došlo k odprodeji „bytových jednotek“ či k odstranění oplocení areálu, není okolností, která by mohla ovlivnit posouzení věci v době rozhodování žádosti o dotaci. V době projednávání žádosti stěžovatele o dotaci nebyly ostatní nemovitosti pouze ve vlastnictví soukromých osob nezávislých na stěžovateli. Naopak zde figurovaly společnosti, které se zaměřovaly na pronájem nemovitostí a byly se stěžovatelem propojené. V této době byly aktivně nabízeny ubytovací služby nejen v budově č. p. 569, ale minimálně i v budově č. p. 568, kterou vlastnila z 58,4 % společnost RESIDENT HARRACHOV EU, s. r. o., jež byla personálně propojena se stěžovatelem. Personální propojenost jednotlivých společností žalovaný nicméně uvádí pouze pro dokreslení celé věci. Pro zamítnutí žádosti byla podstatná skutečnost, že areál vykazoval znaky funkčního celku, v němž jsou nabízeny ubytovací služby v rozsahu přesahujícím maximální povolený limit 60 lůžek. Toto zjištění bylo primárně učiněno při *ex ante* kontrole na místě samém dne 13. 11. 2013, kdy byla zjištěna a zdokumentována existence oplocení areálu, společné recepce, příjezdové cesty, jakož i další okolnosti nasvědčující provozování ubytovacích služeb minimálně i v objektu č. p. 568. Tato zjištění potvrdily i oficiální webové stránky areálu z doby rozhodování o žádosti. Pouhá neobsazenost ubytovacího zařízení nijak nesvědčila ve prospěch tvrzení stěžovatele, že v předmětném zařízení nebyly ubytovací služby poskytovány. V souvislosti s údaji v katastru nemovitostí žalovaný poznamenal, že také objekt č. p. 569, v němž jsou nadále poskytovány ubytovací služby, je v současnosti veden jako „bytový dům“.

[14] Závěry městského soudu nemohlo nijak ovlivnit vyjádření společnosti RESIDENT HARRACHOV EU, s. r. o., které směřuje toliko k popření nájemních a jiných vztahů se stěžovatelem. Nadto stěžovatel poukázal na zjevný rozpor tohoto prohlášení se stavem v době rozhodování o dotaci, kdy tato společnost prokazatelně vlastnila 58,4 % budovy č. p. 568.

[15] V návaznosti na kasační námitku týkající se legitimního očekávání stěžovatele žalovaný připomněl, že nebyl vydán žádný akt, který by bylo možno považovat za příslib dotace. Obdobnými situacemi se již Nejvyšší správní soud zabýval (ze dne 15. 8. 2012, čj. 1 Afs 15/2012 - 38, ze dne 9. 6. 2016, čj. 6 Afs 274/2015 - 46, a ze dne 13. 7. 2016, čj. 3 A 86/2014 - 171) a neshledal, že by byl narušen princip právní jistoty nebo legitimního očekávání žadatelů.

[16] Žalovaný tedy navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

IV. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[17] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Zjistil, že kasační stížnost má požadované náležitosti a je projednatelná.

[18] Kasační stížnost není důvodná.

[19] Na úvod lze obecně připomenout, že poskytování dotací ze státního rozpočtu nebo ze zdrojů Evropské unie je ovládáno vrchnostenským postavením poskytovatele dotace. Z tohoto jeho postavení, na rozdíl od postavení účastníka soukromoprávních vztahů, tedy plyne, že může autoritativně rozhodovat o podmínkách poskytnutí dotace, které jsou předmětem jednání mezi ním a příjemcem dotace, avšak pouze v té míře, jak stanoví zákon nebo relevantní předpis práva EU, či v limitech, jež stanoví sám poskytovatel (srov. rozsudky NSS ze dne 21. 7. 2005, čj. 2 Afs 58/2005 - 90, či ze dne z 29. 10. 2009, čj. 1 Afs 100/2009 - 63). Samotné poskytnutí dotace je tedy přísně vázáno na splnění stanovených podmínek, které odpovídají určitému účelu poskytování podpory ve formě dotací. Poskytovatel vyplatí žadateli dotaci pouze tehdy, splňuje-li žadatel beze zbytku požadované podmínky (srov. např. rozsudek NSS ze dne 30. 6. 2014, čj. 8 Ans 4/2013 - 44).

[20] Podle § 1 odst. 2 písm. a) a l) zákona o SZIF rozhoduje SZIF v souladu s právními předpisy, právem Evropských společenství a mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána, o poskytnutí dotace, kontroluje plnění podmínek poskytnutí dotace a provádí programy strukturální podpory podle zvláštního právního předpisu a Program rozvoje venkova podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství upravujícího podpory pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova.

[21] Podle § 11 odst. 1 zákona o SZIF: „*Fond poskytuje dotace v souladu s tímto zákonem, zákonem o zemědělství, nařízeními vlády vydanými k jejich provedení a podle přímo použitelných předpisů Evropských společenství upravujících financování společné zemědělské politiky*.“

[22] Stěžovatel žádal o dotaci v rámci Programu rozvoje venkova pro opatření „podpora cestovního ruchu“. Tento program vychází z nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova, které zakotvuje základní podmínky týkající se opatření na podporu cestovního ruchu. Mimo jiné stanovuje podmínku, že podpora cestovního ruchu se poskytuje na ubytovací zařízení s malou kapacitou [viz čl. 55 písm. b) tohoto nařízení].

[23] Konkrétní podmínky pro poskytnutí dotace na základě Programu rozvoje venkova jsou stanoveny v pravidlech, které v popisu opatření III.1.3 Podpora cestovního ruchu uvádí, že „[o]*patření je zaměřeno na rozvoj aktivit v rámci rozvoje venkovské ekonomiky směrem k činnostem v cestovním ruchu (především venkovské turistice), zejména na využití potenciálu zemědělských farem v oblasti agroturistiky.* [...] *V rámci záměru b) je podporována zejména výstavba, modernizace, rekonstrukce či přestavba malokapacitních ubytovacích zařízení (max 60 lůžek) sloužících pro přechodné ubytování a stravovacích zařízení, půjčoven sportovního vybavení a objektů a ploch pro sportovní vyžití. Realizací předloženého projektu (žádosti) vznikne funkční celek.*“

[24] Podmínky pro přidělení dotace musí být splněny již ke dni registrace žádosti o dotaci a musí být dodrženy nejméně po dobu vázanosti projektu na účel. SZIF je dle kap. 5 Žádost o dotaci písm. h) Obecné části pravidel oprávněn kdykoliv po registraci žádosti provést administrativní kontrolu a zároveň kontrolu přijatelnosti. V případě zjištění porušení stanovených podmínek či kritérií rozhodne o ukončení administrace žádosti, resp. o zamítnutí žádosti o dotaci.

[25] Pravidla dále v III.1.3 Podpora cestovního ruchu, kap. 8 Kritéria přijatelnosti projektu bodě 7) stanovují: „*Je-li součástí projektu ubytovací zařízení, musí být jeho celková kapacita maximálně 60 lůžek nejméně po dobu vázanosti projektu na účel (do kapacity se nezapočítávají přistýlky).* [...] *Kapacita 60 lůžek se vztahuje k ubytovacímu zařízení splňujícímu samostatný funkční celek (např. se samostatnou recepcí, sociálním zařízením, oplocením, s vlastním názvem a propagací apod.)*“.

[26] Účelem přidělování dotací v rámci Programu rozvoje venkova, opatření Podpory cestovního ruchu je tak (mimo jiné) podpora vybudování malokapacitních ubytovacích zařízení. Konkrétně byla stanovena podmínka, že projekt obsahující ubytovací zařízení, které představuje samostatný funkční celek, nesmí ubytovací kapacitou přesahovat 60 lůžek.

[27] Žádost stěžovatele se vztahovala na projekt přestavby stávajícího objektu č. p. 569 na parcele č. X v k. ú. H. na ubytovací zařízení, veřejné stravovací zařízení, půjčovnu sportovních potřeb a hřiště. SZIF jeho žádost o dotaci zamítl, resp. ukončil administraci žádosti, neboť měl za to, že projekt stěžovatele náleží do většího funkčního celku, který převyšuje stanovenou maximální ubytovací kapacitu 60 lůžek.

[28] Ve věci není sporu o tom, že samotná budova č. p. 569, jejíž přestavba byla předmětem stěžovatelovy žádosti o dotaci, uvedenou horní hranici lůžek nepřekračuje. Pro posouzení věci je však rozhodné zodpovědět otázku, zda je tato budova samostatným

funkčním celkem, nebo jestli patří do většího funkčního celku, jak dovodil žalovaný a následně také městský soud.

[29] SZIF dospěl na základě kontroly *ex ante* po podání žádosti o dotaci z Programu rozvoje venkova ze dne 13. 11. 2013 k závěru, že realizace projektu se nachází v areálu hotelového komplexu „RESIDENT HARRACHOV“ (parc. č. X), jehož webová prezentace je uvedena na webových stránkách http://www.residentharrachov.cz, které provozuje stěžovatel. V rozhodnutí o zamítnutí žádosti SZIF uvedl, že rámci v provedené kontroly nebylo možné prokázat, resp. zkontrolovat, celkový počet lůžek v tomto komplexu, z veřejně dostupných webových prezentací však jednoznačně vyplývá, že celková kapacita převyšuje 60 lůžek. Tomuto závěru měla nasvědčovat pořízená fotodokumentace, ze které je patrné, že budova č. p. 569 se nachází v jednom areálu s budovami č. p. 568, č. p. 567 a č. p 14. Do tohoto areálu vede jedna přístupová cesta, areál je ohraničen pozemní komunikací a oplocením. U přístupové cesty se nachází budova označená jako recepce pro „RESIDENT HARRACHOV“. V areálu se pak nachází venkovní parkovací místa a vnitřní garáž, do které se vjíždí pod budovou č. p. 568, která není předmětem dotace, ale s budovou č. p. 569 sousedí a jedná se o stavebně obdobnou stavbu. U parkovacích míst se nachází cedule s informací, že parkovací místa jsou vyhrazena výlučně pro hosty RESIDENT HARRACHOV bydlící v budově č. p. 568 a č. p. 569 s platnou ubytovací kartou a registrací za poplatek 150 Kč za den. Existenci většího ubytovacího komplexu s kapacitou převyšující 60 lůžek dle správních orgánů dále potvrzují nabídky ubytování na internetu v době provedení kontroly. Jedná se o speciální nabídku ubytování „Svatomartinské hody“ na termín 10. 11. – 11. 11. 2013, kdy ovšem ještě nebyla ukončena rekonstrukce předmětu dotace (kolaudační souhlas byl k objektu č. p. 569 udělen až 30. 12. 2013), a bylo tak možno vyvodit, že se nabídka vztahovala k ubytování v jiných budovách patřících do resortu. Dále je ve spisu založen print screen webových stránek http://www.harrachov-info.cz, kde je uvedeno, že Resort Resident Harrachov nabízí celkem 200 lůžek a 56 apartmánů. Z informací na stránkách http://www.booking.com taktéž vyplývá, že kapacita ubytování je 56 pokojů. Stejné informace vyplývají také z webových stránek http://www.ubytovani.net.

[30] Podle Nejvyššího správního soudu z uvedených skutkových zjištění správní orgány zcela logicky dovodily, že předmět dotace – budova č. p. 569 není samostatným funkčním celkem. Skutková zjištění naopak jednoznačně nasvědčují tomu, že funkční celek tvořil celý areál „RESIDENT HARRACHOV“, který zahrnoval minimálně ještě budovu č. p. 568. Stěžovateli se přitom v průběhu správního řízení ani řízení před soudem nepodařilo tato skutková zjištění věrohodně vyvrátit.

[31] Stěžovatel v kasační stížnosti namítá, že budova č. p. 569 je plně samostatným funkčním celkem a není závislá na jakékoliv jiné stavbě a ani s jinou stavbou nesouvisí. Nejvyšší správní soud však upozorňuje, že pro posouzení samostatnosti projektu není rozhodné, že pro tento projekt (přestavbu budovy č. p. 569) bylo vydáno samostatné kolaudační rozhodnutí a že má přiděleno své vlastní číslo popisné. Tyto skutečnosti totiž nijak nebrání závěru, že tato jinak technologicky soběstačná budova tvoří jeden funkční celek se sousedními budovami, ve kterých jsou taktéž nabízeny ubytovací služby. Funkční celek se přitom vyznačuje např. společnou recepcí, sociálním zázemím a zařízením, oplocením, společným názvem a propagací (viz kap. 8, bod 7 opatření III.1.3 Podpora

cestovního ruchu pravidel). Ze samotné fotodokumentace, jež je součástí správního spisu – konkrétně i z cedule umístěné u společného parkoviště, vyplývá, že ubytovací komplex „RESIDENT HARRACHOV“ zahrnuje minimálně též budovu č. p. 568. Z fotek je patrné také společné oplocení, jehož existenci sice stěžovatel popírá, nicméně nijak nevysvětluje, co jiného tedy vyfotografované oplocení ohraničuje, nebo k jakým stavbám se vztahuje. Pro věc také není rozhodné, jaký způsob využití sousedních budov je zapsán v katastru nemovitostí. Ani skutečnost, že stěžovatel žádal o dotaci pouze na přestavbu budovy č. p. 569, nijak nevylučuje závěr správních orgánů, že fakticky byla tato budova funkčně propojena se sousedními budovami, jež nebyly předmětem dotace.

[32] Stěžejní část stěžovatelovy argumentace spočívá v tom, že sousední budovy vlastní soukromé osoby a že ve vlastnictví společnosti RESIDENT HARRACHOV CZ, s. r. o. je pouze budova č. p. 569. V této souvislosti nejprve Nejvyšší správní soud uvádí, že samotná otázka vlastnictví bytových domů není pro věc rozhodná. Nutno je naopak posoudit, zda také sousední budovy fungovaly jako ubytovací zařízení a byly funkčně propojeny s budovou č. p. 569, která je předmětem dotace. Pokud by naopak bylo prokázáno, že bytové jednotky nacházející se v ostatních budovách sloužily pouze pro potřeby soukromých osob a nebyly nijak funkčně provázány s předmětem projektu, bylo by předmětné kritérium přijatelnosti projektu splněno.

[33] Z přehledu vlastníků, který stěžovatel předložil ve své replice k vyjádření žalovaného k žalobě ze dne 3. 12. 2014, vyplývá (jak uvádí také žalovaný), že podstatnou část bytových jednotek v budově č. p. 568 vlastnila společnost RESIDENT HARRACHOV EU, s. r. o., jejímž předmětem podnikání je pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor. Na první pohled tedy nelze vyloučit, že také bytové jednotky v jejím vlastnictví byly nabízeny jako apartmány v rámci nabídky RESIDENT HARRACHOV. Této skutečnosti naopak zcela zřejmě nasvědčuje, že na fotodokumentaci provedené v rámci kontroly *ex ante* působí celý areál jako jeden funkční celek a že na webových stránkách byla nabízena větší ubytovací kapacita, než kterou disponuje budova č. p. 569. Lze přitom přisvědčit žalovanému, že samotný důkaz v podobě potvrzení společnosti RESIDENT HARRACHOV EU, s. r. o., ve kterém tato společnost deklaruje, že nemá žádné obchodní ani nájemní vztahy se stěžovatelem, nevyznívá příliš věrohodně už proto, že tato společnost je personálně propojena se společností RESIDENT HARRACHOV CZ, s. r. o. (má stejnou jednatelku), která vlastní budovu č. p. 569. K určitému, byť komplikovanějšímu personálnímu propojení dospěl žalovaný i ve vztahu ke stěžovateli. Společnost RESIDENT HARRACHOV EU, s. r. o. nadto ani sama nespecifikovala, k jakému účelu své bytové jednotky v budově č. p. 568 využívá či nijak konkrétněji nevyvrátila jejich nabízení k ubytování v rámci komplexu RESIDENT HARRACHOV.

[34] Nejvyšší správní soud neshledal pochybení městského soudu spočívající v tom, že se v napadeném rozsudku s uvedeným potvrzením nijak nevypořádal. V této souvislosti lze odkázat na konstantní judikaturu kasačního soudu, podle které soudy nemají povinnost reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvrátit. Jejich úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (srov. rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2014, čj. 7 As 126/2013 - 19). Podstatné tedy je, aby se soud ve svém rozhodnutí vypořádal se všemi stěžejními námitkami účastníka řízení, což může v některých případech

konzumovat i vypořádání některých dílčích a souvisejících námitek (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 4. 2014, čj. 7 Afs 85/2013 - 33). Tak tomu bylo i v nyní posuzované věci, kdy se městský soud dostatečně zabýval žalobní argumentací a dospěl k opodstatněnosti závěrů správních orgánů týkajících se existence komplexu RESIDET HARRACHOV zahrnujícího mimo budovy č. p. 569 ještě minimálně budovu č. p. 568.

[35] Relevantní není ani kasační námitka, že je zcela absurdní, že by sousední budovy, které jsou ve vlastnictví většího počtu soukromých osob, mohly být provozovány jako hotel. Nejvyššímu správnímu soudu nepřipadá absurdní představa, že by budova č. p. 569 byla provozována jako klasický hotel a bytové jednotky nacházející se v sousední budově č. p. 568 ve vlastnictví společnosti RESIDENT HARRACHOV EU, s. r. o. by byly nabízeny k rekreačnímu ubytování v rámci společné propagace areálu RESIDENT HARRACHOV a využívaly by společného zázemí. Takovému závěru ostatně nasvědčují i zjištění správních orgánů.

[36] Stěžovatel se dále rozsáhle ohrazuje proti tomu, že by větší kapacita ubytovacích lůžek vyplývala z nabídky ubytování na akci „Svatomartinské hody“ ve dnech 11. - 12. 11. 2013, neboť tato nabídka byla ve skutečnosti neaktivní a byla umístěna na webových stránkách ještě v roce 2014. Dále uvádí, že je zcela standardní nabízet ubytovací služby dopředu, ještě před zahájením provozu ubytovacího zařízení. Tato tvrzení však vyznívají spíše účelově, neboť z časové posloupnosti je zřejmé, že tato nabídka se musela vztahovat na ubytování v sousedních budovách, protože přestavba objektu č. p. 569 v tomto termínu ještě nebyla zkolaudována. SZIF nadto v rámci kontroly *ex ante* nemohl zjistit, zda na základě této nabídky byli nějací hosté v resortu ubytováni, neboť měl přístup pouze do budovy č. p. 569, která byla předmětem dotace, a kde mu byl zpřístupněn jeden ukázkový pokoj s tím, že ostatní jsou ještě ve fázi přestavby.

[37] Větší kapacita komplexu RESIDENT HARRACHOV než 60 lůžek navíc vyplývala také z nabídek umístěných na stránkách www.harrachov-info.cz, www.booking.com a www.ubytovani.net, které zřejmě vycházely z informací poskytnutých stěžovatelem. K těmto nabídkám se však stěžovatel v kasační stížnosti nijak konkrétně nevyjadřuje, ani neuvádí, jakým případným pochybením mohla tato informace o větší kapacitě resortu vzniknout. Stěžovatel tak pouze obecně uvádí, že z internetových prezentací nelze dovozovat žádné konkrétní závěry, nicméně sám takto zjištěné informace věrohodně nevyvrací.

[38] Nejvyšší správní soud považuje za dostatečné, pokud správní orgány prokázaly, že v rámci areálu RESIDENT HARRACHOV byla nabízena větší kapacita lůžek, než kterou reálně disponuje posuzovaný objekt. Nebylo tak už nutné, ani dost dobře možné prokazovat, že k ubytování osob v jiných budovách na základě zmiňovaných nabídek skutečně došlo.

[39] O tom, že by byla budova č. p. 569 samostatným funkčním celkem, nesvědčí ani stěžovatelem zmiňovaný Zápis z jednání Rady města Harrachov č. 47 ze dne 28. 11. 2011, neboť není sporu o tom, že budova č. p. 569 byla přestavena ze stávajícího bytového domu na ubytovací jednotky. Podstatné je, že bylo prokázáno, že je tato budova funkčně provázána se sousedními budovami ve smyslu kap. 8 bodu 7) pravidel.

[40] Nejvyšší správní soud se také ztotožňuje s městským soudem v tom, že na získání dotace nebyl právní nárok a zamítnutí žádosti o dotaci (resp. ukončení administrace žádosti) nebrání fakt, že SZIF v průběhu administrace žádosti nevznesl žádnou připomínku k projektu ani požadavek na vysvětlení nebo doplnění žádosti (otázkou právní jistoty a legitimního očekávání v souvislosti s poskytováním dotace se NSS v obdobné věci zabýval např. v rozsudku ze dne 15. 11. 2016, čj. 6 Afs 275/2015 - 39). Stěžovatel byl ostatně již v oznámení o provedené administrativní kontrole ze dne 28. 11. 2012 informován, že kladný výsledek administrativní kontroly nelze v žádném případě považovat za příslib dotace. Pro učinění závěru, že žadatel nesplňuje podmínky pro přiznání dotace, přitom není nikterak rozhodné, zda tyto skutečnosti existovaly již v době podání žádosti, nebo vznikly až při realizaci předmětné akce. To vyplývá i ze samotného účelu a smyslu poskytování dotací v daném programu, kterými je podpora cestovního ruchu v rámci programu rozvoje venkova, poskytnutá pouze za určitých podmínek.

[41] Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že ve správním řízení bylo dostatečně prokázáno, že budova č. p. 569, jež byla předmětem dotace, patří do většího funkčního celku RESIDENT HARRACHOV, který převyšuje celkovou ubytovací kapacitu 60 lůžek. Stěžovatel tedy nesplňoval podmínky pro poskytnutí dotace a jeho žádost byla oprávněně zamítnuta.

V. Závěr a náklady řízení o kasační stížnosti

[42] Nejvyšší správní soud proto ze všech výše uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační námitky stěžovatele nejsou důvodné. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s., poslední věty, zamítl jako nedůvodnou.

[43] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. února 2018

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu